info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۸۲۸
سه‌شنبه /۱۱ شهریور/ ۱۴۰۴
۹ / ربیع الاول / ۱۴۴۷
02 / September / 2025

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: یاسره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کافون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۴۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

گوهرِ پاک تو از مدحتِ ما مُستغنیست
فکرِ مَشّاطه چه با حُسنِ خداداد کند؟
ره نبردیم به مقصودِ خود اندر شیراز
خُرّم آن روز که حافظ رَه بغداد کند

هستی مطلق است و وحدت صرف
این هو این انت این انا
جامی

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۲	۰۵:۳۹	۱۲:۰۵	۱۸:۳۰	۱۸:۴۹

برگ

رؤیاهایت را به خاطر بسپار و برایشان بجنگ. تنها یک‌چیز تو را از تحقق آرزوهایت بازمی‌نشاند، ترس از شکست...

پائولو کوئلیو

دیدگاه

معمای مکانیسم ماشه؛ آزمونی برای دیپلماسی یا گذر به تقابل؟

ششم شهریور، سه کشور اروپایی با نامه‌ای به شورای امنیت، روند فعال‌سازی «مکانیسم ماشه» علیه ایران را آغاز کردند و پرونده هسته‌ای ایران دوباره در کانون توجهات بین‌المللی قرار گرفت. این مکانیسم - که بر اساس قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت طراحی شده- امکان بازگرداندن تمامی تحریم‌های پیشین علیه ایران را فراهم می‌کند- در واکنش به این حرکت، وزارت امور خارجه ایران اعلام کرد تهران آماده گفت‌وگو با ایالات متحده است مشروط بر ارائه تضمین‌های امنیتی معتبر و رعایت اصول انصاف و عدالت در فرایند مذاکره در تحلیل روند پیش رو، دو دیدگاه کاملاً متضاد در میان ناظران قابل شناسایی است.

ستاره اول: بن‌بست مذاکرات و تقابل فزاینده

طبق این دیدگاه، مذاکرات در ۳۰ روز آینده -مهلت پیش روی بازگشت قطعنامه‌ها- محکوم به شکست است. دلیل این امر، همراهی عملی کشورهای اروپایی با آمریکا و اسرائیل برای تحمیل خواسته‌هایی غیرقابل اجرا و در نهایت وادار کردن ایران به تسلیم است. طرفداران این دیدگاه استدلال می‌کنند ایران با اجازه دادن به بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای نظارت بر جایگزینی سوخت نیروگاه بوشهر—با وجود منع مجلس—نشانه‌ای آشکار از حسن نیت خود داده اما طرف مقابل با اقداماتی رادیکال مسیر همکاری را مسدود کرده است. حتی اظهارات اخیر وزیر خارجه آلمان، فرانسه و بریتانیا مبنی بر اینکه «فعال‌سازی مکانیسم ماشه به معنای پایان دیپلماسی نیست» قابل اعتماد نیست؛ چرا که آنان با این اقدام، عملاً مدل «برد-برد» را نقض کرده و ایران را به عکس‌العمل متقابل سوق خواهند داد و اقبال دیپلماسی در سیاست غیرواقع‌بینانه «فشار حداکثری» و همچنان پافشاری بر سیاست غیرواقع‌بینانه «غنی‌سازی صفر»—هیچ نشانه‌ای از تمایل به بازگشت به برجام یا کاهش خصومت نشان نمی‌دهد. در چنین شرایطی، ادامه مذاکره بدون دریافت امتیاز ملموس، تنها به معنای افزایش هزینه‌ها و تفسیر به قبول زور گویی خواهد بود.

در همین راستا، حامیان برداشت اول استدلال می‌کنند ایران باید همکاری همه‌جانبه خود را با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی حفظ کند. از نظر آنان، این استراتژی بهانه را از دست طرف مقابل می‌گیرد. اگرچه ایران به‌درستی از عملکرد آقای گروسی، مدیر کل آژانس و برخی بازرسان به دلیل جانبداری و همسویی با اسرائیل و آمریکا انتقاد دارد اما نباید اعتبار بین‌المللی آژانس را به طور کلی زیر سؤال ببرد، بلکه باید با ادامه همکاری، خود را برای بهره‌برداری صالح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و پایبندی به چارچوب‌های نظارتی (زیبایی‌دلو) به جامعه جهانی اثبات کند این رویکرد، موضع اخلاقی و حقوقی ایران را تقویت کرده و اروپا و آمریکا را در عرصه دیپلماسی بین‌المللی تحت فشار قرار می‌دهد. ادامه این مسیر، فضای لازم برای مانور دیپلماتیک را حفظ کرده و از لزوای بیشتر ایران جلوگیری می‌کند.

سناریو دوم: انفعال زدایی و تاب‌آوری از طریق اصلاحات داخلی

در مقابل، برداشت دوم بر ضرورت واکنش قاطعانه‌تر تأکید دارد. بر این اساس، ایران باید همکاری‌های خود با آژانس را به حالت تعلیق درآورده و با اتخاذ سیاست «بهام هسته‌ای»، تمام تمرکز خود را بر تاب‌آوری اقتصادی در داخل کشور از طریق اجرای سریع اصلاحات ساختاری معطوف کند. این سناریو بر این پیش‌فرض استوار است که تنها با کاهش وابدات و تقویت بنیه تولید داخلی می‌توان در برابر فشارهای فزاینده مقاومت کرد. محورهای اصلی این رهیافت شامل اصلاحات قوری در نظام بانکی (بازگشت به وظایف اصلی و خروج از بنگاه‌داری)، اصلاح نظام مالیاتی و مدرنیزاسیون سیستم گمرکی برای افزایش کارایی تولید و بهره‌وری ملی است. موفقیت این سناریو منوط به تبیین دقیق این سیاست‌ها برای افکار عمومی و آماده‌سازی جامعه برای عبور از دوره فشار است.

راهبرد پیشنهادی: دیپلماسی هوشمند و اتلاف‌سازی فعال

با این حال، تجربه ۲۳ ساله مقابله با فشارهای حداکثری—از مرداد ۱۳۸۱ تاکنون—به این آموخته می‌توان بدون تقابل نظامی و از طریق دیپلماسی هوشمند زمینه کاهش فشارها را فراهم کرد. برگزاری مذاکرات با اروپا—حتی بدون دستیابی فوری به نتیجه—یک ضرورت راهبردی است؛ زیرا تعهد ایران به حل مسالمت‌آمیز بحران را به جامعه جهانی نشان داده و فضایی برای مانور دیپلماتیک ایجاد می‌کند. پیشنهاد ویژه برای تعویق عامانه اجرای مکانیسم ماشه—اگر چه با مخالفت آمریکا روبه‌رو خواهد شد—می‌تواند با جلب حمایت چین به عنوان فرصتی برای مهار بحران مورد استفاده قرار گیرد.

نتیجه‌گیری: فراتر از دوگانه تقابل-تعامل

دیپلماسی ایران در شرایط کنونی نباید در دام دوگانه «تسلیم یا تقابل» گرفتار شود. راهبرد سوم—که بر پایه واقع‌بینی استوار است—استفاده همزمان از اهرم‌های دیپلماتیک-حقوقی همکاری محدود و حساب شده با نهادهای نظارتی و در عین حال شتاب‌بخشی به اصلاحات اقتصادی برای کاهش آسیب‌پذیری است. ایران باید با ادامه تحرکات دیپلماتیک و ارائه پیشنهادهای جدید و ابتکاری، با تشکیل یک ائتلاف غیررسمی متشکل از متحدان خود (مانند روسیه و چین) و حتی بازیگران تراضی در غرب، هزینه‌های فعال‌سازی مکانیسم ماشه برای اروپا و آمریکا را افزایش دهد. در نهایت، مدیریت موفق این بحران—در کنار حفظ تصویر یک فعال طرفدار گفت‌وگو—کلید حفظ منافع ملی و امنیت کشور در این برهه حساس خواهد بود.

حسن بهشتی‌پور
کارشناس مسائل بین‌الملل

گزارش روز

خرمن خالی کشت فراسرزمینی

کشت فراسرزمینی طی سال‌های گذشته همواره توسط مسئولان وزارت جهاد کشاورزی به عنوان یکی از راهکارهای تامین امنیت غذایی کشور خصوصا در شرایط بحرانی قلمداد می‌شد اما بررسی این موضوع نشان می‌دهد کارنامه قابل دفاعی وجود ندارد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام‌جم آنلاین، به طوری که برخی کارشناسان نیز معتقدند با توجه به ادامه خشکسالی و بحران مدیریت منابع آبی در کشورمان، مسئولان امر باید به فکر اتخاذ راهکارهایی از جمله تولید محصولات کشاورزی در بیرون از مرزهای ایران باشند. به این دلیل که در این صورت می‌توان با نگهداشتن آب‌های مورد نیاز کشور امنیت غذایی کشورمان را حفظ کنیم و از میزان واردات محصولات کشاورزی بکاهیم.

از سوی دیگر ایران یکی از کشورهایی است که در زمینه تامین مواد اولیه برخی از محصولات کشاورزی از جمله نهاده‌های دامی و دانه‌های روغنی (ذرت و سویا) با مشکلات عدیده روبه‌رو است و هم اکنون نیز میزان تولید برخی از غلات همچون جو و گندم به مراتب کمتر از سال‌های گذشته است. به همین دلیل نظام نامه کشاورزی فراسرزمینی، اردیبهشت ۱۴۰۱ و در زمان وزارت سجاد جواد ساداتی نژاد، در وزارتخانه جهاد کشاورزی ابلاغ شد. با این حال تاریخچه این امر نشان می‌دهد وزرای جهاد کشاورزی از دهه ۹۰ به بعد همواره رویای تامین امنیت غذایی از طریق کشورهای دیگر را داشتند.

از سوی دیگر بد نیست بدانیم بر اساس برنامه هفتم پیشرفت تا پایان این برنامه باید کشت فراسرزمینی ایران در کشورهای دیگر به دو میلیون هکتار برسد. همچنین در این برنامه تاکید شده، ۱۰ میلیون تن از ۳۰ میلیون تن محصول وارداتی، بایستی از طریق کشاورزی فراسرزمینی تامین شود.

در همین خصوص اخیرا غلامرضا نوری اظهار کرد: آیین نامه کشت فراسرزمینی را بازنگری کرده‌ایم. باید از کشاورزی فراسرزمینی استفاده کنیم زیرا حدود ۲۰ درصد مایحتاج و غذای خود را وارد می‌کنیم، بنابراین باید از دیم تولید کنندگان و فعالان اقتصادی مادر کشورهای مستعد در گیر تولید مواد غذایی مورد نیاز کشور شوند و بخشی از محصولات را به ایران منتقل کنند و بخشی را در همان کشورها به فروش برسانند.

نوری قزاخه ادامه داد: همکاری با ۴-۵ کشور را به طور جدی در دستور کار داریم که کارها را شروع کرده و مقدمات خوبی فراهم شده است. در سفرهای اخیر، تفاهم‌نامه داشتیم و کار پیشرفت کرده است و امیدواریم کشت فراسرزمینی در این کشورها زودتر آغاز شود. وزیر جهاد کشاورزی خاطرنشان کرد: هدف‌گذاری دولت خود یک میلیون هکتار کشت فراسرزمینی است. حتی رضا فتوحی مجری طرح کشت فراسرزمینی در وزارت جهاد کشاورزی از افزایش کشت فراسرزمینی به دست تولید کنندگان بخش خصوصی خبر داده و در این باره اظهار کرد: آمار تایید شده از کشت فراسرزمینی حاکی از آن است که مساحت کشت فراسرزمینی کشور ما تاکنون به حدود ۳۰۰ هزار هکتار رسیده و این رقم نسبت به شش ماهه نخست سال جاری حدود ۲۵ درصد رشد داشته است. در همین راستا بخش خصوصی ایران با شناسایی کشورهای مستعد از نظر اقتصادی و حمل و نقل به کشت غلات و دانه‌های روغنی در کشورهای قزاقستان، برزیل، مولوستان، روسیه، بلاروس، پاکستان و گرجستان ورود کرده و اخیرا ونزوئلا نیز به فهرست این کشورها اضافه شده است.

با این حال به نسبت بدانیم از این دو میلیون هکتار زمین کشاورزی در خارج از مرزهای ایران تاکنون فقط ۲۰۰ هزار هکتار زمین کشاورزی به زیر کشت محصولات کشاورزی توسط تجار و بازرگانان ایرانی رفته(به ۳۰۰ هزار هکتار به گفته مسئولان وزارت جهاد کشاورزی) که به عبارت دیگر شاهد کسری ۹۰ درصدی در این خصوص هستیم.

با این حال این کسری ۹۰ درصدی از برنامه هفتم توسعه هم مسأله اصلی نیست چون تجار و بازرگانان ایرانی که به کشت فراسرزمینی روی آورده‌اند معتقدند دولت‌های مختلف طی دو دهه اخیر هیچ گونه حمایتی از آنها نکرده‌اند و آنها نیز تاکنون طی این مدت حتی یک کیلوگرم از محصول کشاورزی خود را وارد کشورمان نکرده و ترجیح داده‌اند تا محصول را در همان کشور که محصول‌شان را کشت کرده‌اند بفروشند.

این بدان معناست که کشت فراسرزمینی صرفا به یک گفتار تزئینی توسط وزرای جهاد کشاورزی طی سال‌های اخیر تبدیل شده تا بتوانند افکار عمومی را از طرفی به تامین امنیت غذایی با راهکارهای مختلف فریب کنند.

در همین خصوص ارسلان قاسمی، عضو کمیسیون کشاورزی اتاق تعاون گفت: دیگر آمار گمرک تاکنون یک کیلو محصول تحت عنوان کشت فراسرزمینی وارد کشور نشده است. به گفته وی، ایرانی‌ها با استفاده به متابع صندوق توسعه ملی، منابع داخلی بانک‌ها و سرمایه خود در دیگر کشورها سرمایه‌گذاری کرده‌اند و در بازارهای جهانی و متعلقاتی محصول را به فروش می‌رسانند.

قاسمی ادامه داد: وزارت جهاد کشاورزی در تازنامه کتبا و غنا شرکت جهاد کشاورزی استقلال را فرستاده تا کشت فراسرزمینی انجام دهند که بنظر آخرین آمارها کشت را رها کرده‌اند بر این اساس کشت فراسرزمینی تابه امروز عملیاتی نشده است.

عضو کمیسیون کشاورزی اتاق تعاون گفت: مهم‌ترین اشکال کشت فراسرزمینی عدم برنامه‌ریزی و نگاه ویژه به این کار است. قطعا برای تولید در تاجیکستان با هدف بازار کشت فراسرزمینی انجام می‌دهد. اما ما در خارج از کشور با هدف بازارهای دیگر کشت فراسرزمینی انجام می‌دهیم.

مکث

از خیابان تا خانه؛ صدای شهر با سلامت روان چه می‌کند؟

شلوغی خیابان‌ها؛ بوق خودروها و سر و صدای شهری فقط آزاردهنده نیست؛ پژوهش‌ها نشان می‌دهد این آلودگی صوتی می‌تواند فعالیت مغز را تغییر دهد، تمرکز و آرامش روانی را مختل کند و سلامت روان ساکنان را تهدید کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا با افزایش سریع جمعیت و بیشتر شدن آلودگی‌ها، مشکلات زیست‌محیطی زیادی به وجود آمده که روی کیفیت زندگی و سلامت انسان‌ها تأثیر منفی گذاشته است. آلودگی صوتی یکی از همین مشکلات است که می‌تواند هم به صورت مستقیم (مثل آسیب به گوش) و هم غیرمستقیم (مثل استرس و مشکلات روانی) سلامت افراد را تهدید کند.

آسایش صوتی یا راحتی در برابر صداها به ویژه در خانه‌ها می‌تواند روی سلامت جسمی، روانی و اجتماعی ساکنان تاثیر زیادی داشته باشد. «مریم حقایق» و همکاران در مقاله‌ای با عنوان «ارزیابی تبعات آلودگی صوتی بر سلامت ساکنان در آپارتمان‌های مسکونی، بر مبنای ثبت لوح مغزی» [۱] به این موضوع پرداخته‌اند.

تأثیر آلودگی صوتی بر سلامت مغز و نقش معماری در تأمین آسایش صوتی

این پژوهش در ۲ مرحله به بررسی تأثیر آلودگی صوتی بر سلامت انسان به ویژه در فضاهای مسکونی شهر شیراز پرداخته است. در گام نخست با تحلیل منابع نظری و اجرای پرسش‌نامه‌ای میان ساکنان آپارتمان‌های میان‌مرتبه عوامل معماری مؤثر بر آسایش صوتی شناسایی شد. نتایج این بخش نشان می‌دهد که طراحی فضایی، انتخاب مصالح، چیدمان فضاها و نحوه کنترل صوت نقش مهمی در کاهش آلودگی صوتی و افزایش کیفیت زندگی دارند. داده‌ها به روش توصیفی-تحلیلی تحلیل شدند و پنج مؤلفه اصلی با ۱۱ زیرمؤلفه استخراج شد که نشان دهنده جنبه‌های گوناگون معماری در ارتباط با آسایش صوتی هستند.

در بخش دوم پژوهش واژه حوزه تجربی شده و با استفاده از دستگاه ثبت لوح مغزی (EEG) واکنش مغز انسان به تغییرات سطح صوت محیطی بررسی گردیده است. این آزمایش در یک واحد مسکونی واقعی با شرایط محیطی کنترل شده انجام شده و افراد شرکت‌کننده در ۲ وضعیت صوتی متفاوت قرار گرفته‌اند.

نتایج ثبت لوح مغزی نشان داد که افزایش سطح نویز از ۴۰ به ۵۴ دسیبل باعث تغییرات آشکاری در فعالیت مغز دو مؤلفه شده و تمرکز و آرامش روانی افراد را مختل کند. این یافته‌ها بر اهمیت طراحی صوت‌محور در معماری مسکونی و لزوم کنترل آلودگی صوتی از مراحل اولیه ساخت تأکید دارند.

رتبه‌بندی عوامل معماری مؤثر بر آسایش صوتی

در بخش اول این پژوهش با استفاده از آزمون فریدمن وزن‌دهی و رتبه‌بندی مؤلفه‌های معماری تأثیرگذار بر آسایش صوتی ساکنان انجام شد. نتایج به دست‌آمده نشان داده که تمامی مؤلفه‌ها در سطح ۰/۹۵ معنادار بودند.

در این تحلیل هرچه رتبه پایین‌تر و میانگین بالاتر باشد نشان‌دهنده سطح بالاتر نارضایتی یا عدم آسایش صوتی است. مطابق با این یافته‌ها آلودگی صوتی ناشی از خارج ساختمان بیشترین اثر را در برهم‌زدن آسایش صوتی ساکنان داشته در حالی که آلودگی صوتی داخلی (مثل صدای تجهیزات و تاسیسات داخل خانه) کمترین تأثیر را داشته است.

در ادامه به بررسی دقیق‌تر زیر مولفه‌های هر عامل معماری پرداخته است. مطابق نتایج سه زیرمولفه اصلی شامل:

۱. مدیریت تولید آلودگی صوتی و پهنه‌بندی شهری مانند خیابان، مدرسه، موزه، ورزشگاه

۲. ویژگی‌های محل دریافت صدا مثل ضعف در عایق‌بندی پوسته خارجی و عدم استفاده از پنجره دوجداره

۳. مصرف انرژی صوت نبود پوشش گیاهی یا موانع صوتی در مسیر صدا بیشترین تأثیر را در ایجاد اختلال در آسایش صوتی داشته‌اند.

همچنین مولفه برنامه‌ریزی فضایی داخلی مانند چیدمان نامناسب فضاهای خانه در مجاورت منابع صوتی (مثل قرار گیری اتاق خواب کنار خیابان یا آشپزخانه کنار نشیمن)، رتبه دوم عوامل مخل آسایش صوتی را به خود اختصاص داده است.

در ردیف‌های بعد مؤلفه‌های مربوط به محرمانگی صوتی (نفوذ صدا بین واحدها یا از داخل به بیرون) و مصالح و تکنیک‌های ساخت قرار گرفته‌اند. صدای تجهیزات داخلی مانند آسانسور یا ماشین لباسشویی کمترین مزاحمت را برای ساکنان ایجاد کرده‌اند و در پایین‌ترین رتبه نارضایتی قرار گرفته‌اند. این نتایج نشان می‌دهند که آسایش صوتی بیش از هر چیز تحت تأثیر عوامل بیرونی و ضعف در طراحی اصولی معماری ساختمان‌ها است.

نقش پنجره بر آسایش صوتی و فعالیت مغز

در این پژوهش از میان مولفه‌های مؤثر بر آسایش صوتی بیشترین میزان نارضایتی مربوط به منبع تولید صدا و پهنه‌بندی بیرونی بوده است که عمدتاً خارج از کنترل مستقیم معماران است. پس از آن مولفه آلودگی صوتی در محل دریافت با میانگین نارضایتی بالا قرار گرفته است که می‌توان آن را با استفاده از راهکارهایی مانند دوجداره کردن دیوارها و پنجره‌ها و به کارگیری مصالح مناسب کاهش داد.

بخش دوم پژوهش به بررسی تأثیر استفاده از پنجره‌های دوجداره بر واکنش‌های مغزی در ساکنان می‌پردازد که با استفاده از دستگاه ثبت لوح مغزی نشان می‌دهد که قرار گرفتن در معرض صدای ترافیک فعالیت لوح آلفا و تتا در نواحی پیشانی و پیش‌پیشانی مغز افزایش یافته است که نشان‌دهنده کاهش توجه پایدار و بروز هوشیاری توجه‌مداوم است. این سوگیری نوعی تغییر تمرکز توجه است که باعث اختلال در ادراک و تصمیم‌گیری فرد می‌شود و در نهایت می‌تواند موجب استرس و اختلالات روانی می‌گردد.

بررسی امواج مغزی و انسجام نواحی مغز در مواجهه با آلودگی صوتی

مطالعات نشان دادند که در مواجهه با صدای ترافیک توان نسبی امواج تتا نسبت به آلفا در ناحیه گیجگاهی مغز کاهش یافته است که به اختلال در پردازش حافظه هیجانی و عملکردهای شناختی متجر می‌شود. حافظه هیجانی پاسخ‌های هیجانی فرد به محرک‌های صوتی است و ارتباط تنگاتنگی با پردازش شناختی دارد.

همچنین بررسی میزان انسجام نواحی مختلف ناحیه گیجگاهی مغز نشان داده که در حالت استراحت ارتباطی بین این نواحی وجود ندارد اما با شنیدن صدای ترافیک ارتباطی برقرار می‌شود که می‌تواند به معنای اختلال در عملکرد طبیعی مغز و عدم توانایی برقراری ارتباط مؤثر بین بخش‌های مختلف باشد. این یافته‌ها اهمیت استفاده از راهکارهای کنترل آلودگی صوتی مانند پنجره‌های دوجداره را در حفظ سلامت روان و عملکرد مغز ساکنان مسکونی تأکید می‌کند.

پیامدهای روانی و فیزیولوژیکی مواجهه با آلودگی صوتی

نتایج کلی پژوهش بیانگر کاهش تمرکز، بروز سوگیری توجه و اختلال در سازماندهی شناختی-هیجانی ساکنان در مواجهه با سر و صدا است که متجر به ایجاد احساسات منفی و پاسخ‌های ادراکی نامطلوب نسبت به شرایط محیطی می‌شود. این شرایط به عنوان تهدیدی جدی برای سلامت روان و عملکرد روزمره افراد مطرح است.

علاوه بر این پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند که آلودگی صوتی می‌تواند تأثیرات منفی بر سیستم قلبی-عروقی، سیستم گوارشی و کیفیت خواب داشته باشد. از این رو توصیه می‌شود تحقیقات آتی با تمرکز بر ارتباط بین یافته‌های علوم اعصاب و تأثیرات گسترده‌تر صوتی به شناسایی دقیق‌تر پیامدهای سلامت روان و جسمی ناشی از آلودگی صوتی در محیط‌های مسکونی بپردازند تا راهکارهای مؤثرتری ارائه شود.

نتایج

- نتایج این پژوهش نشان داد که آلودگی صوتی ناشی از خارج ساختمان با توجه به سه زیرمولفه اصلی شامل منبع تولید صدا، مسیر انتشار و محل دریافت صوت به عنوان مهم‌ترین عامل مزاحم در آسایش صوتی شناخته می‌شود.

- نتایج داده‌ها بیانگر این بود که افزایش سطح صدای زمینه از ۴۰ دسیبل (که استاندارد ملی برای فضای نشیمن است) به ۵۴ دسیبل باعث اختلال در تمرکز و جهت‌گیری توجه افراد شده و تأثیر منفی بر سازماندهی هیجانی و شناختی آن‌ها خواهد داشت. یتبارین توجه به مدیریت و کنترل صوت در مراحل اولیه برنامه‌ریزی، ایمدیرزای و طراحی ساختمان‌ها می‌تواند تا حد زیادی مشکلات ناشی از آلودگی صوتی را کاهش دهد.

- در بسیاری موارد مهندسی صوت و کنترل آلودگی صوتی به عنوان مسائلی فرعی و حاشیه‌ای در فرآیند طراحی و ساخت تلقی می‌شوند که این امر باعث می‌شود تأمین آسایش صوتی در بهترین حالت از طریق اقدامات مداخله‌ای پس از ساخت یا در مرحله بهره‌برداری انجام گیرد که هزینه‌بر است.

- نتایج پژوهش همچنین نشان داده که پس از آلودگی صوتی خارجی، برنامه‌ریزی فضایی، شاخص‌های مربوط به محرمانگی، مصالح و تکنیک‌های اجرایی به ترتیب در رتبه‌های بعدی عوامل مزاحم آسایش صوتی قرار دارند و آلودگی صوتی داخل ساختمان کمترین تأثیر را دارد. استفاده از پنجره‌های دو جداره به عنوان راهکاری برای کنترل صوت خارجی مؤثر است.

- نتایج نشان داد افزایش سطح صدای زمینه از ۴۰ به ۵۳ دسیبل موجب اختلال در تمرکز و توجه و همچنین در سازماندهی هیجانی و شناختی افراد می‌شود از این رو مدیریت کنترل صوت در مراحل اولیه طراحی و ساخت ساختمان‌های مسکونی می‌تواند راهکار مؤثری برای بهبود آسایش صوتی باشد.

- کنترل و مدیریت صوت باید از مراحل اولیه طراحی و برنامه‌ریزی ساختمان‌ها مدنظر قرار گیرد تا از مشکلات بعدی جلوگیری شود.

پیشنهادات و توصیه‌ها برای مدیریت مطلوب صدا و تأمین آسایش صوتی

مدیریت صحیح و بهینه صدا و فراهم کردن آسایش صوتی نیازمند توجه به چند طیف گسترده‌ای از نکات و اتخاذ راه‌حل است که در ادامه به طور خلاصه برای طراحان ارائه می‌شود:

۱-سیاست‌های کلان در برنامه‌ریزی شهری: شامل تهیه نقشه پهنه‌بندی آلودگی صوتی با تفکیک مناطق شهری و استخراج نقشه‌های آسایش صوتی بر اساس نوع کاربری اراضی (حساس، نیمه‌حساس و غیرحساس نسبت به آلودگی صوتی) می‌باشد.

۲- برنامه‌ریزی فضایی: باید با توجه به رفتار صوتی فضاها انجام شود؛ برای مثال توجه به منابع آلودگی صوتی داخلی ساختمان مانند صدای شستشوی ظروف در آشپزخانه، صدای تلویزیون و مکالمات در نشیمن، صدای بازی کودکان و تماشای کارتون در اتاق بازی، کنترل ارتعاشات و صدای تجهیزات مکانیکی مثل آسانسور، کاهش سروصدای کانال‌ها و دکت‌ها و غیره به طور کلی برنامه‌ریزی فضایی باید به گونه‌ای باشد که اهداف زیر را دنبال کند:

الف) جلوگیری از نفوذ آلودگی صوتی بیرونی به فضاهای داخلی؛

ب) جلوگیری از انتقال آلودگی صوتی میان فضاهای داخلی یک‌ساختمان؛

ج) جلوگیری از انتشار آلودگی صوتی ساختمان به محیط اطراف.

۳- انتخاب مصالح: انتخاب مصالح متناسب در بخش‌های سقف، دیوار و کف ساختمان از ابتدا تا انتهای فرآیند طراحی و ساخت به منظور کاهش آلودگی صوتی توصیه می‌شود.

۴- کنترل آلودگی صوتی مربوط به خارج ساختمان: برای کاهش آلودگی صوتی خارجی می‌توان از سه راهکار اصلی بهره برد:

الف) کنترل و کاهش صدای منبع تولیدکننده آلودگی صوتی، مانند مدیریت بزرگراه‌ها و فرودگاه‌ها. کنترل ترافیک وسایل نقلیه و کاهش صدای تجهیزات در فضای باز؛

ب) کنترل و کاهش آلودگی صوتی در مسیر انتشار با استفاده از پوشش‌های گیاهی، طراحی متناسب محوطه و نصب صداگیرها؛

ج) کنترل و کاهش آلودگی صوتی در محل دریافت صوت از طریق استفاده از پنجره‌های دو جداره، طراحی مناسب فرم و نمای ساختمان، انتخاب مصالح پوسته خارجی و اجرای دقیق عایق‌بندی صوتی دیوارها.

پی‌نوشت

[۱]. مریم حقایق و همکاران، ارزیابی تبعات آلودگی صوتی بر سلامت ساکنان در آپارتمان‌های مسکونی، بر مبنای ثبت لوح مغزی. نشریه معماری و شهرسازی، دوره ۱۵، شماره ۳۹، شهریور ۱۴۰۱، صص ۴۱-۵۹.

اشاره

اشتباه بزرگ کاربران اندروید: چرا نباید اپلیکیشن‌ها را ببندید؟

اگر شما هم از آن دسته کاربرانی هستید که مدام اپ‌های پس‌زمینه را می‌بندید، دست نگه دارید! این کار بیشتر از اینکه مفید باشد، به گوشی شما آسیب می‌زند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از زومیت، در سال‌های اخیر، اجرای روان سیستم‌عامل اندروید به متابع سخت‌افزاری بیشتری مانند حافظه‌ی رم و فضای ذخیره‌سازی بیشتری نیاز دارد. به همین دلیل، کاربران وقتی با کندی گوشی مواجه می‌شوند معمولاً به راحتی قدیمی متوسل می‌شوند: بستن برنامه‌های در حال اجرا. تصور متعلق پشت این کار هم ساده است: بستن اپ‌ها متابع گوشی را آزاد می‌کند و به سایر اپلیکیشن‌ها اجازه می‌دهد سریع‌تر اجرا شوند. اما این باور صحت ندارد و شما نیازی به بستن مداوم اپ‌ها در گوشی یا تبلت اندرویدی خود ندارید. در واقع، بستن اپ‌ها نه تنها عملکرد دستگاه اندرویدی شما را بهتر نمی‌کند بلکه گاهی برعکس می‌تواند باعث کندتر شدن دستگاه شود. بیایید این موضوع را با دقت بیشتری بررسی کنیم. اندروید اصولاً طوری طراحی شده که متابع مورد استفاده برنامه‌ها و فرایندهای پس‌زمینه را در زمانی که استفاده نمی‌شوند کاهش دهد. هرچند اپلیکیشن‌های زیادی هم هستند که برای اجرا در پس‌زمینه از شما می‌خواهند این قابلیت را غیرفعال کنید. جالب اینکه این ویژگی جدید هم نیست و از زمان اندروید مارشمالو (۲۰۱۵) ارائه می‌شود.

آیا بستن اپ‌ها واقعاً به گوشی شما کمک می‌کند؟

ایده‌های عمومی زیادی بین کاربران در مورد بستن برنامه‌ها روی گوشی‌های هوشمند، مخصوصاً اندرویدی رواج دارد که عمدتاً صحیح نیستند. برای مثال بسیاری باور دارند که بستن اپلیکیشن‌ها باعث صرفه‌جویی در باتری می‌شود. اما اندروید مکانیزم‌های خاصی برای بهینه‌سازی مصرف باتری دارد و بستن اپ‌های پس‌زمینه لزوماً به معنای صرفه‌جویی چشمگیر در مصرف باتری نیست. به علاوه، طبق گزارش وبسایت «MakeUseOf»، بستن برنامه‌ها در اندروید باعث نمی‌شود سایر اپلیکیشن‌هایی که در حال اجرای آن‌ها هستید سریع‌تر یا بهتر کار کنند. حتی برعکس، وقتی شما مدام برنامه‌ها را می‌بندید، گوشی مجبور می‌شود سخت‌تر کار کند. یکی دیگر از تصورات غلط این است که اپ‌ها که اجرای برنامه‌ها در پس‌زمینه باعث هدر رفتن اینترنت می‌شود. بعضی اپلیکیشن‌ها به راه‌ها باز باشند و چه بسته از اینترنت استفاده می‌کنند. البته کاربران مصرف‌دیتای پس‌زمینه را در تنظیمات غیرفعال کنند. اما در این صورت اعلان‌های آن برنامه‌ها را هم از زمانی که دوباره این گزینه فعال نشود، دریافت نخواهند کرد.

اندروید چگونه اپ‌های پس‌زمینه را مدیریت می‌کند؟

سپتامبر ۲۰۱۵ گوگل هنزمان با انتشار اندروید ۶۰ مارشمالو، قابلیتی به نام Doze را معرفی کرد. همان‌طور که از نامش پیدا است، Doze وظیفه داشت وقتی اپلیکیشن‌ها و سرویس‌های داخلی در حال استفاده نبودند آن‌ها را به حالت خواب (sleep) ببرد. همه‌ی این کارها به‌طور خودکار انجام می‌شد و دیگر نیازی نبود کاربر به‌صورت دستی برنامه‌ها را ببندد. طبق توضیحات صفحه توسعه‌دهندگان گوگل، Doze «سعی می‌کند با محدود کردن دسترسی اپلیکیشن‌ها به شبکه و سرویس‌های پردازشی سنگین، مصرف باتری را کاهش دهد. همچنین مانع دسترسی مستقیم اپ‌ها به اینترنت می‌شود و اجرای وظایف همگام‌سازی‌ها و الارم‌های استاندارد آن‌ها را به تعویق می‌اندازد.» همان‌طور که انتظار می‌رفت، نسخه اولیه Doze بیش از حد سخت‌گیر بود و اغلب مانع کارکرد ویژگی‌های حیاتی مانند زنگ هشدار (آلارم) می‌شد. با گذشت سال‌ها این ویژگی به طور قابل‌توجهی بهبود یافت و امروز در قالب بهینه‌سازی باتری (Battery Optimization) روی اکثر گوشی‌های اندرویدی دیده می‌شود. البته بسته به شرکت سازنده گوشی و پوسته‌ی اندرویدی که اجرا می‌کند شدت این بهینه‌سازی‌ها هم می‌تواند متفاوت باشد.

اندروید سخت‌گیرتر از شماست: وقتی خود گوشی اپ‌ها را می‌بندد

براساس پروژه جامعه‌محور «Don't Kill My App»، سازندگان اندرویدی مانند سامسونگ، گوگل پیکسل، هواوی و شیائومی از جمله شرکت‌هایی هستند که در زمینه بستن خودکار اپلیکیشن‌ها بسیار سخت‌گیرانه عمل می‌کنند. اگر می‌خواهید بفهمید نسخه‌ی اندرویدی گوشی یا تبلت شما تا چه حد تهاجمی با برنامه‌ها برخورد می‌کند، می‌توانید اپلیکیشن DontKillMyApp را نصب و تست کنید. حالا دیگر می‌دانیم که خود اندرویدی به‌خوبی آگاه است چه متابعی مصرف می‌شوند و برای همین اپلیکیشن‌ها و سرویس‌های بالاستفاده را به‌طور خودکار متوقف می‌کند. بنابراین بر می‌گردیم به همان سؤال اصلی: آیا بستن دستی برنامه‌ها لازم است؟ پاسخ این است که نه و حتی گاهی برعکس، نتیجه‌ای بدی دارد. اندروید برای عملکرد بهینه همیشه به اجرای برخی اپ‌ها و سرویس‌های سیستمی در پس‌زمینه نیاز دارد. وقتی شما یک اپ را با هدف آزاد کردن رم می‌بندید، ممکن است اپلیکیشن‌ها برای شروع مجدد به متابع بیشتری نیاز داشته باشد و در عمل، تفاوتی دیدی‌تر از حد معمول اجرا شود. بلکه حتی گوشی‌تان را هم گیرتر کند.

چرا باز کردن دوباره اپ، سریع‌تر از اجرای آن برای اولین بار است؟

صفحه توسعه‌دهندگان اندرویدی نحوه‌ی راه‌اندازی اپلیکیشن‌ها را در قالب سه اصطلاح توضیح می‌دهد: «استارت سرد» (cold start)، «استارت گرم» (warm start) و «استارت داغ» (hot start).

«استارت سرد» حالتی است که اپلیکیشنی که قبلاً کاملاً بسته شده بود از صفر اجرا می‌شود. همان‌طور که گوگل اشاره می‌کند شروع سرد به زمان و متابع بیشتری نسبت به حالت